

Дух прочиняє все нові площини.
Зужите й кволе — за бар'єр і — геть.
Упир ще в нижнім колі сновига —
Їсть пуголовки — рештки верещання.

Розплющив око, хоч і не прочуняв,
Ще весь — в пушку і пуп'янках — вогонь,
Що — цілі суходоли — на бігу,
Щоб — парасолі й обрії — з печені

Світів сегментів, які — вісь гнітючу. —
Нурець, де тільки в безтілесне втеча,
Дарма що оконкретнення, як бджоли, —

Ущент, що доти — двигуном ввижалось. —
Драбини в потойбіччя відслужили,
Лиш існування — ледве тінь — шахрай —

В дедалі ризикованішій грі.